

Sport

24. ročník nohejbalového turnaje v Zahorčicích

Na 24. ročníku nohejbalového turnaje v Zahorčicích silně převažovala jasná hráčská kvalita. „Bohužel týmy na jeho naplnění není vůbec jednoduché shánět,“ posteskl si organizátor a člen vítězného tělesa Pavel Brož.

Zahorčice - Brilantními výkony a nechtatelnými smečemi naplněný 24. ročník tradičního nohejbalového turnaje v Zahorčicích dával jednoznačně najevo, že tady „řídí“ elitní sportovní extratřída. Devět přítomných týmů skutečně nasadilo laťku hodně vysoko. Diváci, kteří se rozhodli strávit sváteční den právě zde, rozhodně nelitovali. Tady si přišli na své.

Domácí se jako obvykle nenechali zahubit a na bitevní pole vyslali devět kanonýrů ve svých barvách. Nesporně zajímavým byl manšaft „Matějové“, kde nastoupili dva bratři a jeden bratranec. Dva z nich se sice již z rodné víscky odstěhovali, nicméně „pupeční šňůru“ všem třem stříhali právě tady. Další dvě party- „A je to“ spolu s dynamickými „Žluťáky“ - již zapustili kořeny pevně v zahorčické půdě. I když... „Jednu sestavu utvořili žáci ve věku od 10 do 15 let,“ uvedl hlavní pořadatel Pavel Brož. A ti možná jednou „frknou“ do velkého světa.

Zahorčický turnaj je vyhlášený a má jen tu nejlepší pověst. Nicméně i on začíná pocíťovat jisté problémy... „Bohužel týmy na jeho naplnění není vůbec jednoduché shánět,“ posteskl si Pavel Brož, „A proto tady bývá víc neregistrovaných nohejbalistů. Dnes tu ale máme rovnou patnáctku hráčů, kteří hrají na soutěžní úrovni.“ Sami zahorčičtí průkopníci nohejbalu jsou vedeni v tabulkách okresní soutěže: „Tam jsou zařazeni třeba i kolegové z Blatné či Chobota. My trénujeme průběžně každý víkend, abychom byli stále ve formě,“ říká Pavel Brož.

Milým překvapením turnaje se stal tým rodinného charakteru „Rėbus“- „Vonáškové“. Ačkoliv šlo o hráče neregistrované, postoupili do semifinále přes „dekorované“ soupeře. To samo o sobě znamenalo heroické vzepětí.

Stejnou zdatnost a odhodlání prokázala mládežnická parta „Nikeři“. Jejich doménou je sice fotbal, kde jsou velmi dobří, ale i tady na nohejbalovém zpestření jídelníčku si vedli skvěle. Přesto, že se umístili na konci výsledkového žebříčku, si získali obrovské sympatie všech přítomných.

Letošní turnaj v Zahorčicích měl i zajímavé publikum v podobě cyklistického pelotonu. Padesátka jezdců na kolech, vyraživších z Řesaníc na akci „TOUR DE OBLOUK“, se zastavila na vsi a pokochala se sledováním jednotlivých výměn na antuce.

Nejdramatičtějším zážitkem každého turnaje je logicky finále- střet obrů. Ani tady to nebylo jiné. Na výsluní se probojovali zahorčičtí „Žluťáci“ a klasičtí favorité přeborů z Kasejovic. Jejich střet o zlato byl vzácně vyrovnaný: „Už jsme si mysleli, že nás položí na lopatky,“ vyjádřil se posléze potem silně zborcený Pavel Brož a smekl pomyslný klobouk před uměním a silou rivala. Nicméně nakonec karta osudu ukázala příznivou tvář domácím a Kasejovice se museli spokojit s druhým pořadím. Na bedně ještě zbylo zasloužené místo borcům z Blatenské „Vi-

nice“. Smolný brod pod bednou zůstal týmu „Rėbus“. Páté místo zůstalo zahorčickému tělesu „A je to!“, šestá příčka byla souzena Vacikovu. Sedmičku uhájili „Matějové“, předposlední post pak Chobot. „Nikerům“ patřilo dno výsledkového lavoru.

Škoda jen, že čas tak rychle plyne a z původních zakladatelů populárního turnaje se už dnes mezi lajny postaví málokdo. Ovšem i pozice diváka je příjemná. Zvláště když takového člověka hřeje pocit dobře vykonané práce v duchu hesla: „Ni zisk, ni slávu.“

(Bez jazykové úpravy).

Vladimír Šavrdra

Fotbalový manšaft „Grand Hotel Malkov“ prý na domácím trávníku o pouti drží něžné pohlaví

„Je to jednoduché. V Drahenickém Málkově máme krásné holky a ty chodíš s fotbalisty,“ prozrazuje nezpochybnitelnou výhodu domorodců kapitán Vlasta Lukeš.

Drahenický Málkov - Chloubou a pýchou poutí v Drahenickém Málkově jsou již dlouhá desetiletí turnaje v malé kopané. Letos tu měli významné jubileum. Kopačky fotbalových borců si potykaly s míčem již potřicáté.

Jak poznamenává kapitán domácího týmu Vlasta Lukeš, dát dohromady bojeschopnou sestavu je rok od roku větší problém. „I tentokrát jsme se dávali dohromady těžce,“ bere to však s humorem neúnavný strážce fotbalové tradice v rodné obci. Nicméně vždycky to nakonec dobře dopadne. A proč? „Je to jednoduché. V Drahenickém Málkově máme krásné holky a ty chodíš s fotbalisty,“ prozrazuje nezpochybnitelnou výhodu domorodců Vlasta Lukeš.

Své síly a taktické schopnosti letos poměřilo na málkovském plácku sedm manšaftů. Jako obvykle amatérský výkvět nabídl početnému publiku nádherný fotbal, protkaný šňůrou perfektních gólů, brankářského hrdinství a exelentní práce s míčem. Obětavost a maximální nasazení, při které vycedila jednotlivá mužstva litry potu, byly samozřejmostí. „Všichni hráli moc dobře,“ zhodnotil po skončení turnaje podané výkony objektivně Vlasta Lukeš, který se chopil pořadatelské taktovky spolu s Lubošem Kyliánem

ml. a partou dobrovolníků. Jeho uznání platilo i pro tým „Maňas BOYS“ z Čelákovice, co přes veškerou snahu a buldočí zarputilost odjížděl domů s černým Petrem: „Ti kluci dělali kopané opravdovou čest. Jenže nebyli zvyklí na tak omezený prostor a to jim zlomilo vaz,“ zněl zasvěcený posudek z úst fotbalového experta.

Jak už to tak bývá, museli se organizátoři vyrovnat i s nějakým tím škráloupem. „Jeden tým odřekl účast pouhých deset minut před zahájením turnaje. Rozpis se tedy musel předělat. Potom se předěloval podruhé, když si jiná sestava vzpomněla, že musí odehrát všechny zápasy do patnácti hodin,“ odhaluje zbytečnou administrativu během poutového turnaje Vlasta Lukeš. Ten další škráloupe už nijak moc „nebolel“. „Želbohu letos nedorazila žádná lady. Ono takové křehké stvoření ve fotbalovém dresu má něco do sebe a je na něho rozhodně příjemnější pohled než na upoceného „pána tvorstva“, žertuje „kápo“ málkovského tělesa.

Co se při letošním turnaji opravdu podařilo, bylo omlazení domácího kádru. „Slalom mezi bránami tentokrát absolvovali v našich barvách mladíci ve věku 27 až 30 let. Věkový průměr jsem tak kazil jen já,“ usmívá se neočekávaný nestor málkovské domobrany.

Po tuhém boji nakonec zvítězili favorizovaní ďáblové z Bělčic.

(dokončení na str. 14)